

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS-1152-4/ČJ-2018-800040-INFZ

V Praze dne 13. srpna 2018

Počet výtisků: 1

Výtisk č.: 1

Počet listů: 4

žadatel

Datovou zprávou

SDĚLENÍ

k bodu 9. a 10. žádosti o poskytnutí informace

Organizační složka státu, bezpečnostní sbor a správní úřad Vězeňská služba České republiky, organizační jednotka Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, subjekt povinný ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“) poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti („povinný subjekt“), řádně zaevidoval pod čj. VS-1152-1/ČJ-2018-800040-INFZ podání, jak je učinil [REDAKCE] uvedená adresa [REDAKCE] („žadatel“), ID datové schránky: [REDAKCE].

Jednalo se o žádost s obsahem celkem 10 dotazů zaměřených na problematiku zaměstnávání a odměňování vězňů osob.

Meritem dotazů byly především požadavky na bližší podrobnosti k aplikační praxi nařízení vlády č. 361/2017 Sb. o výši a podmínkách odměňování odsouzených zařazených do práce ve výkonu trestu odnětí svobody či na osvětlení praxe podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů.

V neposlední řadě například na vyjádření povinného subjektu Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky k poměru mezi počtem vězňů a počtem dozorců a jiného personálu Vězeňské služby České republiky (bod 9.) nebo k ceně výrobků ve „vězeňských kantýnách“ (bod 10.).

K řízení a rozhodování o žádostech ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím věcně příslušný ředitel odboru správního bezpečnostního sboru a správního úřadu Vězeňská služba České republiky, organizační jednotka Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, na úvod zdůrazňuje, že postupoval procesně v souladu se zákonnou úpravou práva na poskytování informací a v souladně s právní úpravou v ustanovením § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění

pozdějších předpisů, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších, ze které vyplývá, že při postupu dle zákona o svobodném přístupu k informacím se pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pro odvolací řízení a v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení aplikují ustanovení správního řádu. A při postupu podle tohoto zákona se použijí taktéž ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů.

Shodně vycházel z komentářů k zákonu o svobodném přístupu k informacím (např. *FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš: Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy. Komentář. 2. aktualizované a rozšíř. vydání. LINDE Praha, 2012. ISBN 978-80-7201-868-0*). Opominuty nebyly ani komentáře k zákonu č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebo výklad právní úpravy provedené ve vyhlášce č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

K předmětnému řízení o žádostech bod 1. až 10. rovněž využil úpravu podle interní Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve znění Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 575/2011-OT-OSV, upravující institut chráněných informací.

I.

Ve věci řízení ohledně žádosti k poskytnutí informací, jak jsou charakterizovány výše, ředitel odboru správního organizační jednotky a povinného subjektu Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, ponejprve dovodil, že je důvodné aplikovat institut prodloužení lhůty ve smyslu právní úpravy provedené zákonodárcem v § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pod čj. VS-1152-2/ČJ-2018-800040-INFZ žadateli prokazatelně sdělil, že lhůta k vyřízení deseti bodů žádosti se prodlužuje o 10 kalendářních dní. Tento postup je v souladu s účelem § 14 odst. 7 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím; důvodem uplatnění institutu „prodloužení lhůty“ k vyřízení žádosti je skutečnost, že je nutné vyhledání a ověření četných údajů, tak i konzultace se subjekty, co mají závažný zájem na výsledku řízení a rozhodnutí o žádosti.

Následně za účelem přehlednosti a právní jistoty pro přehled a právní jistoty žadatele ředitel odboru správního povinného subjektu Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky řízení o předložených bodech žádosti vedl zpravidla individuálně. Vesměs jednotlivé body žádosti posoudil z hlediska skutkového a právního stavu.

Na závěr uplatněného procesního postupu a posouzení skutkového a právního stavu ohledně žádostí bod 9. a bod 10. se informace poskytuje, takto:

Ad bod 9.

1.

K průměrnému „*poměru mezi počtem vězněných osob a počtem dozorců*“ povinný subjekt uvádí, že základním kritériem je splnění povinností, které Vězeňské službě České republiky

ukládá ustanovení § 2 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

V ustanovení se, mimo jiné, stanoví, že „Vězeňská služba České republiky spravuje a střeží vazební věznice a věznice a odpovídá za dodržování zákonem stanovených podmínek výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody, spravuje a střeží ústavy pro výkon zabezpečovací detence, střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody a eskortuje tyto osoby do výkonu ústavní nebo ochranné výchovy, ústavního ochranného léčení nebo zabezpečovací detence, a to bezprostředně po ukončení výkonu vazby, zabezpečovací detence nebo trestu odnětí svobody, prostřednictvím programů zacházení soustavně působí na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody a obdobně i na některé skupiny osob ve výkonu vazby s cílem vytvořit předpoklady pro jejich řádný způsob života po propuštění, zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství a ministerstva a v jiných místech jejich činnosti a v rozsahu stanoveném tímto zákonem zajišťuje pořádek a bezpečnost při výkonu pravomoci soudů a státních zastupitelství, plní úkoly, které pro ni vyplývají z vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána.“.

Dále „zabezpečuje vzdělávání příslušníků a zaměstnanců Vězeňské služby i vzdělávání osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody (které provádí Střední odborné učiliště), poskytuje zdravotní služby ve svých zdravotnických zařízeních osobám ve výkonu vazby, osobám ve výkonu zabezpečovací detence a osobám ve výkonu trestu odnětí svobody; v případě potřeby zabezpečuje zdravotní služby u mimovězeňských poskytovatelů zdravotních služeb“.

Taktéž „v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem objasňuje a prověřuje vlastními pověřenými orgány trestné činy osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody a zabezpečovací detence; ve spolupráci s Generální inspekcí bezpečnostních sborů se podílí na předcházení a odhalování trestné činnosti příslušníků Vězeňské služby a zaměstnanců zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě spáchané při výkonu služby nebo při plnění pracovních úkolů“.

A Vězeňská služba České republiky plní i další úkoly podle zvláštních právních předpisů.

„Poměr mezi počtem vězněných osob a počtem dozorců“ lze následně dovodit z plánovaných počtů příslušníků Vězeňské služby České republiky a stavu vězněných osob.

K uzávěrce k 1. červnu 2018 plánovaný stav příslušníků bezpečnostního sboru Vězeňská služba České republiky (bez justiční stráže) činil 6 552 příslušníků ve služebním poměru a početní stav vězněných osob (blíže <<https://www.vscr.cz/informacni-servis/statistiky/>>) byl vykázan údajem 20 213 osob ve výkonu trestu odnětí svobody („odsouzení“).

Nicméně, je nezbytné poukázat, upozornit, že poměr není a nemůže být konstanta; závisí vždy na typu a (profilaci) věznice, na požadavku zajištění vnější a vnitřní bezpečnosti, což vyplývá kupříkladu i z ustanovení § 49 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se stanoví řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení uvádí: „V oddělení s nízkým stupněm zabezpečení a v oddělení se středním stupněm zabezpečení věznice s ostrahou, s výjimkou oddělení zřízených ve věznicích pro mladistvé, ve věznicích s ostrahou s vysokým stupněm zabezpečení, ve věznicích se zvýšenou ostrahou nebo ve vazebních věznicích, nejsou užívány ozbrojené stráže k zabránění útěku odsouzených. Kontrolou a dohledem nad činností odsouzených jsou pověřeni vychovatelé a v oddělení se středním stupněm zabezpečení věznice s ostrahou též dozorcí... Ve věznici pro mladistvé, v oddělení s vysokým stupněm zabezpečení

věznice s ostrahou a ve věznici se zvýšenou ostrahou jsou ozbrojené stráže k zabránění útěku odsouzených.“.

2.

Ke stanovení poměru zaměstnanců odborného personálu Vězeňské služby České republiky k zacházení s vězňenými osobami směřuje samostatná právní úprava.

Konkrétně, ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se stanoví řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, jest určeno: *„Ve věznicích obou základních typů pracují s odsouzenými zásadně stabilní týmy zaměstnanců Vězeňské služby složené ze speciálního pedagoga, psychologa, sociálního pracovníka, vychovatelů a dozorců s odpovídající speciální odbornou přípravou. Jednomu vychovateli je svěřeno do péče zpravidla nejvýše 20 odsouzených.“.*

Ad bod 10.

K dotazu ohledně cen „ve vězeňských kantýnách“ povinný subjekt sděluje, že předmětnou problematiku upravuje ustanovení § 23 zákona č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení zakotvuje právo odsouzených na nákup věcí v prodejně věznice. Současně se stanoví okruh věcí, které odsouzený může nakupovat. Jedná se o potraviny, věci osobní potřeby a věci pro zájmovou a vzdělávací činnost či k realizaci programu zacházení.

Bližší určuje vyhláška č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů; v § 31 s nadpisem *„Nákup potravin a věcí osobní potřeby.“.*

Podrobnosti k cenám výrobků zohledňují „Smlouvy o nájmu nebytových prostor“, písemně uzavřené mezi nájemcem a věznicí v souladu se zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

Věznice poté provádí kontrolní činnost v tom smyslu, zda je plněna podmínka „Smlouvy“, tedy zachování „cen obvyklých“.

Jednotlivé ceníky zboží a výrobků v konkrétních věznicích tedy povinný subjekt Generálního ředitelství vězeňské služby České republiky neviduje. Takovou informaci nedisponuje.

Jaroslav Bauer
z pov. ředitel odboru správního
Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky
v z. Lucie Mäsiarová v. r.

Za správnost: JUDr. Miroslav Bělecký